

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 6 (73)

Mierzeszyn, marzec 2013 r.

ISSN 2082-0089

Rok 4

SEDE VACANTE 2013



**Herb Kamerlinga
Świętego Kościoła Rzymskiego
Jego Eminencji
Ks. Kardynała Tarcisio Bertone**

PARAFIA MIERZESZYN MODLI SIĘ O DOBRY WYBÓR NOWEGO PAPIEŻA

Boże, wiekuisty Pasterzu, Ty nieustannie opiekujesz się Twoim ludem i nim kierujesz, daj Kościołowi papieża, który będzie się Tobie podobał przez święte życie i poprowadzi nas drogą zbawienia. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

KONKLAWĘ

I tu właśnie u stóp tej przedziwnej sykstyńskiej polichromii zbierają się kardynałowie –

wspólnota odpowiedzialna za dziedzictwo kluczy Królestwa.

Przychodzi właśnie tu.

I Michał Anioł znów ogarnia ich widzeniem.

„W Nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy”...

Kim jest On?

Oto dłoń stwarzająca Wszechmogącego Starca skierowana w stronę Adama ...

Na początku Bóg stworzył ...

On wszystko widzący ...

Sykstyńska polichromia przemówi wówczas Słowem Pana:

Tu est Petrus – usłyszał Szymon syn Jony.

„Tobie dam klucze Królestwa”.

Ludzie, którym troskę o dziedzictwo kluczy powierzono, zbierają się tutaj, pozwalają się ogarnąć sykstyńskiej polichromii, wizji, którą Michał Anioł pozostawił –

Tak było w sierpniu, a potem w październiku pamiętnego roku dwóch konklawe, i tak będzie znów, gdy zajdzie potrzeba, po mojej śmierci. Trzeba, by przemawiała do nich wizja Michała Anioła.

„Con-clave”: wspólna troska o dziedzictwo kluczy, kluczy Królestwa.

Oto widzą siebie pomiędzy Początkiem i Kresem, pomiędzy Dniem Stworzenia i Dniem Sądu ...

Postanowiono człowiekowi raz umrzeć, a potem Sąd!

Ostateczna przejrzystość i światło.

Przejrzystość dziejów –

Przejrzystość sumień –

Potrzeba, aby w czasie konklawe Michał Anioł uświadomił ludziom –

Nie zapominajcie: *Omnia nuda et aperta sunt ante oculos Eius.*

Ty, który wszystko przenikasz – wskaż!

On wskaże ...

bł. JAN PAWEŁ II

„Tryptyk Rzymski” – fragment

MIERZESZYŃSCY PAPABILE - MARZEC 2013

Kard. CHRISTOPH SCHONBORN



Ur. 22 stycznia 1945 w Skalsku w Czechach. Pochodzi z austriackiej rodziny szlacheckiej. W 1963 roku wstąpił do dominikanów. Świecenia kapłańskie otrzymał 27 grudnia 1970 roku z rąk kard. Franza Koniga. Dnia 29 września 1991 roku otrzymał sakrę biskupią z rąk kard. Hansa Hermann Groer. Pasterzem Kościoła Wiedeńskiego został w 1995 roku. Jan Paweł II dnia 21 lutego 1998 roku wyniósł go do godności kardynalskiej. Uważany jest za autentycznego przyjaciela Polaków. Wielką czią otacza kult Miłosierdzia Bożego. Wielokrotnie odwiedzał Łagiewniki w Krakowie. W kazaniach często nawiązuje do Miłosierdzia Bożego i św. Faustyny Kowalskiej. „Ale ja was nazywam przyjaciółmi”.

Kard. ANGELO SCOLA



Ur. 7 listopada 1941 w Malgrate. Świecenia kapłańskie przyjął 18 lipca 1970 roku w Mediolanie z rąk biskupa Teramo-Atri Abele Conigliego. Dnia 20 lipca 1991 został mianowany przez Jana Pawła II biskupem Grosseto. Dnia 21 września 1991 otrzymał sakrę biskupią z rąk kard. Bernardina Gantin. Po czterech latach został rektorem Papieskiego Uniwersytetu Laterańskiego. Dnia 5 stycznia 2002 objął stolicę patriarchalną w Wenecji. 21 października 2003 roku Jan Paweł II wyniósł go do godności kardynalskiej. Dnia 28 czerwca 2011 roku został arcybiskupem metropolitą Mediolanu. Prawdopodobnie sam Benedykt XVI widzi kard. Angelo Scola w roli swojego następcy na Stolicy św. Piotra. Pamiętajmy także, że przyszli papieże XX wieku pochodzący ze stolicy patriarchalnej Wenecji to: św. Pius X, Bł. Jan XXIII i Jan Paweł I (czy kard. Scola podejmie jego niedokończoną misję?), natomiast z arcybiskupstwa w Mediolanie na Tron Piotrowy wstąpił Paweł VI (będzie prawdopodobnie beatyfikowany przez nowego papieża na jesieni 2013 roku). Kard. Scola łączy doświadczenie duszpasterskie z wiedzą teologiczną. Purpurat znany jest też w Polsce. Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II przyznał mu doktorat honoris causa dnia 9 grudnia 2010 roku.

Kard. LUIS ANTONIO TAGLE



Ur. 21 czerwca 1957 w Manili. Dnia 27 lutego 1982 otrzymał święcenia kapłańskie. Papież Jan Paweł II dnia 22 października 2001 mianował go biskupem diecezji Imus. Sakry biskupiej udzielił mu ówczesny arcybiskup Manili kard. Jaime Sin w dniu 12 grudnia 2001 roku. Papież Benedykt XVI 13 października 2011 mianował go arcybiskupem metropolitą Manili. Biret kardynalski otrzymał z rąk Benedykta XVI dnia 24 listopada 2012 roku. Jest świetnym mówcą. Potrafi porywać tłumy. Jest drugim najmłodszym członkiem kolegium kardynalskiego. Po otrzymaniu od Benedykta XVI insygnii kardynalskich rozplakał się ze wzruszenia. Kard. Tagle – to przedstawiciel katolickich Filipin. W 1995 roku w parku im. Rizala w Manili na Mszy świętej pod przewodnictwem Jana Pawła II zgromadziło się ok. 5 mln. wiernych! Natomiast w tym roku, 9 stycznia 9 mln. Filipińczyków wzięło udział w tradycyjnej procesji z figurą Czarnego Nazarejczyka w Manili. Z kościoła w dzielnicy Quiapo cudowna figura Chrystusa była przez 22 godziny noszona ulicami historycznego centrum Filipin na pamiątkę Drogi Krzyżowej Pana Jezusa. Czy niespodziewany (drugi konsystorz w 2012 roku), podczas którego papież kreował zaledwie kilku nowych kardynałów, stanie się dla kard. L.A. Tagle znakiem Bożej Opatrności?

Kard. LEONARDO SANDRI



Ur. 18 listopada 1943 w Buenos Aires. Świecenia kapłańskie przyjął 2 grudnia 1967 roku z rąk przyszłego kard. Juana Carlosa Aramburu. Pracował przez wiele lat w dyplomacji watykańskiej. W roku 1997 Jan Paweł II mianował go arcybiskupem tytularnym Aemona i nuncjuszem apostolskim w Wenezueli. Świecenia biskupie przyjął 11 października 1997 roku z rąk Sekretarza Stanu kard. Angelo Sodano. W marcu 2000 roku Jan Paweł II mianował go nuncjuszem apostolskim w Meksyku, a 15 września 2000 substytutem do spraw ogólnych Sekretariatu Stanu. Dnia 2 kwietnia 2005 roku na Placu św. Piotra w Watykanie podał wiadomość o śmierci Jana Pawła II (choć zgodnie z prawem powinien to zrobić wikariusz diecezji rzymskiej – kard. Camillo Ruini). Dnia 9 czerwca 2007 papież Benedykt XVI mianował go prefektem Kongregacji ds. Kościołów Wschodnich. Kardynałem został kreowany 24 listopada 2007 roku. We wrześniu 2009 roku kard. Leonardo Sandri konsekrował kościół Miłosierdzia Bożego w Ostrowcu Świętokrzyskim. Był też m.in. w Stalowej Woli i Przemyślu. Odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej przez Prezydenta RP 9 listopada 2009 roku „za wybitne zasługi w działalności publicznej na rzecz rozwijania współpracy między Rzeczypospolitą Polską i Stolicą Apostolską”.



Kard. PETER KODWO APPIAH TURKSON



Ur. 11 października 1948 w Wassaw Nsuta (Ghana). Świecenia kapłańskie przyjął 20 lipca 1975 roku z rąk arcybiskupa Cape Coast Johna Kodwo Amissaha. W październiku 1992 został arcybiskupem Cape Coast. Dnia 27 marca 1993 roku sakry biskupiej udzielił mu arcybiskup Akry Dominic Kodwo Andoh. Papież Jan Paweł II dnia 21 października 2003 roku wyniósł go do godności kardynalskiej. Natomiast Benedykt XVI 24 października 2009 mianował go przewodniczącym Papieskiej Rady Iustitia et Pax. Rada ta zajmuje się kwestiami krwawienia pokoju i sprawiedliwości w świecie. Kard. Turkson był głównym relatorem II Zgromadzenia Specjalnego Synodu Biskupów dla Afryki. Słynie z otwartości i chętnie komentuje bieżące wydarzenia. Nie unika tematów kontrowersyjnych. Chyba ważne jest jego stwierdzenie z 2009 roku: „Kościół jest gotów na wybór czarnoskórego papieża. Jeżeli Opatrzność Boża pozwoli na taką możliwość, będziemy wdzięczni Panu i z całą pewnością nie będziemy wstrząśnięci”. Ostatnio, w grudniu 2012 roku kard. Turkson odwiedził m.in. Kraków. Uczestniczył tam w konferencji dotyczącej praw człowieka.

Kard. ODILO PEDRO SCHERER



Ur. 21 września 1949 w Cerro Largo (Brazylia). Ma „niemieckie korzenie”. Świecenia kapłańskie otrzymał 7 grudnia 1976 w Quatro Pontes w diecezji Toledo. Dnia 28 listopada 2001 roku został mianowany biskupem pomocniczym w archidiecezji São Paulo. Sakrę biskupią przyjął 2 lutego 2002 w Toledo. W latach 2003-2007 był sekretarzem generalnym Konferencji Episkopatu Brazylii. Dnia 21 marca 2007 został mianowany arcybiskupem São Paulo. Na konsystorzu w dniu 24 listopada 2007 został włączony przez papieża Benedykta XVI do kolegium kardynalskiego. Ma spore doświadczenie zarządzania największą archidiecezją na świecie.

Kard. TIMOTHY MICHAEL DOLAN



Ur. 6 lutego 1950 w St. Louis (USA). Posiada „irlandzkie korzenie”. Od najmłodszych lat pragnął zostać księdzem. Dnia 19 czerwca 1976 roku został wyświęcony na kapłana przez biskupa Edwarda O'Meara, biskupa pomocniczego St. Louis, późniejszego metropolitę Indianapolis. Dnia 19 czerwca 2001 otrzymał nominację na biskupa pomocniczego St. Louis. Sakry biskupiej udzielił mu 15 sierpnia 2001 roku późniejszy kard. Justin Francis Rigali. Dnia 25 czerwca 2002 został arcybiskupem Milwaukee. Natomiast, 23 lutego 2009 roku Benedykt XVI mianował go arcybiskupem Nowego Jorku a 17 listopada 2010 został wybrany przewodniczącym Konferencji Biskupów Katolickich USA na trzyletnią kadencję. Dnia 6 stycznia 2012 roku ogłoszona została jego kreacja kardynalska, której papież Benedykt XVI dokonał oficjalnie na konsystorzu w dniu 18 lutego 2012 roku. Kard. Dolan jest zwolennikiem Kościoła otwartego, umiającego dyskutować. Ma poczucie humoru... nawet do tego stopnia: „Kto widzi mnie w roli papieża, chyba palił marihuanę”. Kard. T. Dolan uważany jest za najwierniejszego kontynuatora linii pontyfikatu Jana Pawła II i często nazywany jest jego „żołnierzem”. Jest zagorzałym przeciwnikiem związków pozamałżeńskich, aborcji i badań nad komórkami macierzystymi. Wielki zwolennik dialogu ze światem żydowskim. Bardzo pozytywnie o Kardynale wypowiada się Polonia i polscy księża w USA. Ma też wielu przyjaciół w polskim Episkopacie, do których zalicza się m.in. kard. Stanisław Dziwisz. Obaj zresztą napisali przedmowę i słowo wstępne do unikalnej publikacji, zbioru wszystkich dokumentów, wystąpień i tekstów Jana Pawła II związanych z Żydami, judaizmem i Izraelem. Kard. Dolan na jesieni 2012 roku został odznaczony przez prezydenta RP Bronisława Komorowskiego Krzyżem Oficerskim Orderu Zasługi Rzeczypospolitej za wybitne zasługi na rzecz środowisk Polonii amerykańskiej. W czasie tej ceremonii Kardynał stwierdził: „Mimo tego, że mieszkam w USA i mam irlandzkie korzenie do tej pory ani prezydent USA ani Irlandii mnie nie odznaczyli”. Na co dzień Kardynał wspiera swoją modlitwą jego mama.

Kard. FERNANDO FILONI



Ur. 15 kwietnia 1946 w Manduria (Włochy). Dnia 3 lipca 1970 roku otrzymał święcenia kapłańskie. Jan Paweł II 17 stycznia 2001 mianował go nuncjuszem apostolskim w Iraku i Jordanii oraz arcybiskupem tytularnym Voltumum. Sakry biskupiej 19 marca 2001 roku udzielił mu papież Jan Paweł II.

Abp Filoni był też nuncjuszem na Filipinach oraz substytutem do Spraw Ogólnych w Sekretariacie Stanu. Dnia 10 maja 2011 roku został prefektem Kongregacji ds. Ewangelizacji Narodów. Dnia 6 stycznia 2012 otrzymał nominację kardynalską. Benedykt XVI wręczył mu insygnia kardynalskie 18 lutego 2012 roku podczas konsystorza. Kardynał na co dzień posługuje się językiem włoskim, hiszpańskim, angielskim i portugalskim. Ostatnio, 24 lutego 2013 roku przesłał Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie serdeczne pozdrowienia.

ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI



KARDYNAŁOWIE ELEKTORZY

marzec 2013 roku

Lp. - nazwisko i imię - narodowość - data urodzenia - data ustanowienia kardynałem

1. ABRILY CASTELLÓ Santos, Hiszpan; 21 IX 1935; 18 II 2012
2. AGNELO Geraldo Majella, Brazylijczyk; 19 X 1933; 21 II 2001
3. ALENCHERRY George, Indus – syromalabarczyk; 19 IV 1945, 18 II 2012
4. AMATO Angelo SDB, Włoch; 8 VI 1938, 20 XI 2010
5. AMIGO VALLEJO Carlos OFM, Hiszpan; 23 VIII 1934, 21 X 2003
6. ANTONELLI Ennio, Włoch; 18 XI 1936, 21 X 2003
7. BAČKIS Audrys Juozas, Litwin; 1 II 1937; 21 II 2001
8. BAGNASCO Angelo, Włoch; 14 I 1943; 24 XI 2007
9. BARBARIN Philippe Xavier Christian Ignace Marie, Francuz; 17 X 1950, 21 X 2003
10. BERGOGLIO Jorge Mario SI, Argentyńczyk; 17 XII 1936; 21 II 2001
11. BERTELLO Giuseppe, Włoch; 1 X 1942, 18 II 2012
12. BERTONE Tarcisio SDB, Włoch; 2 XII 1934, 21 X 2003
13. BETORI Giuseppe, Włoch; 25 II 1947, 18 II 2012
14. BOZANIĆ Josip, Chorwat; 20 III 1949, 21 X 2003
15. BRADY Seán Baptist, Irlandczyk; 16 VIII 1939; 24 XI 2007
16. BRAZ DE AVIZ Joao, Brazylijczyk; 24 IV 1947, 18 II 2012
17. BURKE Raymond Leo, Amerykanin, 30 VI 1948, 20 XI 2010
18. CAFFARRA Carlo, Włoch; 1 VI 1938, 24 III 2006
19. CALCAGNO Domenico, Włoch; 3 II 1943, 18 II 2012
20. CANIZARES LLOVERA Antonio, Hiszpan; 10 X 1945, 24 III 2006
21. CIPRIANI THORNE Juan Luis, Peruwianczyk; 28 XII 1943, 21 II 2001
22. COCCOPALMERIO Francesco, Włoch; 6 III 1938, 18 II 2012
23. COLLINS Thomas Christopher, Kanadyjczyk; 16 I 1947, 18 II 2012
24. COMASTRI Angelo, Włoch; 17 IX 1943; 24 XI 2007
25. CORDES Paul Joseph, Niemiec; 5 IX 1934; 24 XI 2007
26. DAMASCENO ASSIS Raymundo, Brazylijczyk; 15 II 1937, 20 XI 2010
27. DANNEELS Godfried, Belg; 4 VI 1933, 2 II 1983
28. DE PAOLIS Velasio CS, Włoch; 19 IX 1935, 20 XI 2010
29. DIAS Ivan, Indus; 14 IV 1936, 21 II 2001
30. DiNARDO Daniel N., Amerykanin; 23 V 1949; 24 XI 2007
31. DOLAN Timothy Michael, Amerykanin; 6 II 1950, 18 II 2012
32. DUKA Dominik OP, Czech; 26 IV 1943, 18 II 2012
33. DZIWISZ Stanisław, Polak; 27 IV 1939, 24 III 2006
34. EIJK Willem Jacobus, Holender; 22 VI 1953, 18 II 2012
35. ERDŐ Péter, Węgier; 25 VI 1952, 21 X 2003
36. ERRÁZURIZ OSSA Francisco Javier, Chilijczyk; 5 IX 1933, 21 II 2001
37. FARINA Raffaele, Włoch; 24 IX 1933; 24 XI 2007
38. FILONI Fernando, Włoch, 15 IV 1946; 18 II 2012
39. GEORGE Francis Eugene OMI, Amerykanin; 16 I 1937, 21 II 1998
40. GRACIAS Oswald, Indus; 24 XII 1944; 24 XI 2007
41. GROCHOLEWSKI Zenon, Polak; 11 X 1939, 21 II 2001
42. HARVEY James Michael, Amerykanin, 20 X 1949, 24 XI 2012
43. HUMMES Claudio OFM, Brazylijczyk; 8 VIII 1933, 21 II 2001
44. KASPER Walter, Niemiec; 5 III 1933, 21 II 2001
45. KOCH Kurt, Szwajcar, 15 III 1950, 20 XI 2010
46. LAJOLO Giovanni, Włoch; 3 I 1935; 24 XI 2007
47. LEHMANN Karl, Niemiec; 16 V 1936, 21 II 2001
48. LEVADA William Joseph, Amerykanin; 15 VI 1936, 24 III 2006
49. LÓPEZ RODRÍGUEZ Nicolás de Jesús, Dominikańczyk; 31 X 1936, 28 VI 1991
50. MAHONY Roger Michael, Amerykanin; 27 II 1936, 28 VI 1991
51. MARTÍNEZ SISTACH Lluís, Hiszpan – Katalończyk; 29 IV 1937; 24 XI 2007
52. MARX Reinhard, Niemiec; 21 IX 1953, 20 XI 2010
53. MEISNER Joachim, Niemiec; 25 XII 1933, 2 II 1983
54. MONSENGWO PASINYA Laurent, Kongijczyk z DRK; 7 X 1939, 20 XI 2010



55. MONTEIRO DE CASTRO Manuel, Portugalczyk; 29 III 1938, 18 II 2012
56. MONTERISI Francesco, Włoch; 28 V 1934, 20 XI 2010
57. NAGUIB Antonios, Egipcjanin – kopt; 18 III 1935, 20 XI 2010
58. NAPIER Wilfrid Fox OFM, Południowoafrykańczyk; 8 III 1941, 21 II 2001
59. NICORA Attilio, Włoch; 16 III 1937, 21 X 2003
60. NJUE John, Kenijczyk; 1944; 24 XI 2007
61. NYCZ Kazimierz, Polak; 1 II 1950, 20 XI 2010
62. O'BRIEN Edwin Frederick, Amerykanin; 8 IV 1939, 18 II 2012
63. OKOGIE Anthony Olubunmi, Nigeryjczyk; 16 VI 1936, 21 X 2003
64. O'MALLEY OFM Cap Sean Patrick, Amerykanin; 29 VI 1944, 24 III 2006
65. ONAIYEKAN John Olorunfemi, Nigeryjczyk; 20 I 1944, 24 XI 2012
66. ORTEGA y ALAMINO Jaime Lucas, Kubańczyk; 18 X 1936, 26 XI 1994
67. OUELLET Marc PSS, Kanadyjczyk; 8 VI 1944, 21 X 2003
68. PATABENDIGE DON Albert Malcolm Ranjith, Lankijczyk; 15 XI 1947, 20 XI 2010
69. PELL George, Australijczyk; 8 VI 1941, 21 X 2003
70. PENGU Polycarp, Tanzańczyk; 5 VIII 1944, 21 II 1998
71. PHAM MINH MAN Jean-Baptiste (Gioan Baotixita), Wietnamczyk; 1934, 21 X 2003
72. PIACENZA Mauro, Włoch, 15 IX 1944, 20 XI 2010
73. POLETTTO Severino, Włoch; 18 III 1933, 21 II 2001
74. POLICARPO José da Cruz, Portugalczyk; 26 II 1936, 21 II 2001
75. PULJIĆ Vinko, Chorwat (Bośnia i Hercegowina); 8 IX 1945, 26 XI 1994
76. RAI Béchara Boutros OMM, Libańczyk, maronita; 25 II 1940, 24 XI 2012
77. RAVASI Gianfranco, Włoch, 18 X 1942, 20 XI 2010
78. RE Giovanni Battista, Włoch; 30 I 1934, 21 II 2001
79. RICARD Jean-Pierre, Francuz; 26 IX 1944, 24 III 2006
80. RIGALI Justin Francis, Amerykanin; 19 IV 1935, 21 X 2003
81. RIVERA CARRERA Norberto, Meksykanin; 6 VI 1942, 21 II 1998
82. ROBLES ORTEGA Francisco, Meksykanin; 2 III 1949; 24 XI 2007
83. RODÉ Franc CM, Słoweniec; 23 IX 1934, 24 III 2006
84. RODRÍGUEZ MARADIAGA Oscar Andrés SDB, obywatel Hondurasu; 29 XII 1942, 21 II 2001
85. ROMEO Paolo, Włoch; 20 II 1938, 20 XI 2010
86. ROUCO VARELA Antonio María, Hiszpan; 24 VIII 1936, 21 II 1998
87. RYŁKO Stanisław, Polak; 4 VII 1945; 24 XI 2007
88. SALAZAR GÓMEZ Rubén, Kolumbijczyk; 22 IX 1942, 24 XI 2012
89. SANDOVAL ÍNIGUEZ Juan, Meksykanin; 28 III 1933, 26 XI 1994
90. SANDRI Leonardo, Argentyńczyk; 18 XI 1943; 24 XI 2007
91. SARAH Robert, Gwinejczyk; 15 VI 1945, 20 XI 2010
92. SARDI Paolo, Włoch, 1 IX 1934, 20 XI 2010
93. SARR Théodore-Adrien, Senegalczyk; 28 XI 1936; 24 XI 2007
94. SCHERER Odilo Pedro, Brazylijczyk; 21 IX 1949; 24 XI 2007
95. SCHÖNBORN Christoph OP, Austriak, 22 I 1945, 21 II 1998
96. SCOLA Angelo, Włoch; 7 XI 1941, 21 X 2003
97. SEPE Crescenzo, Włoch; 2 VI 1943, 21 II 2001
98. TAGLE Luis Antonio, Filipińczyk; 21 VI 1957, 24 XI 2012
99. TAURAN Jean-Louis, Francuz; 5 IV 1943, 21 X 2003
100. TERRAZAS SANDOVAL Julio CSsR, Boliwijczyk; 7 III 1936, 21 II 2001
101. TETTAMANZI Dionigi, Włoch; 14 III 1934, 21 II 1998
102. THOTTUNKAL Baselios Cleemis, Indus – syromalankarczyk; 15 VI 1959; 24 XI 2012
103. TONG HON John, Chińczyk z Hongkongu; 31 VII 1939, 18 II 2012
104. TOPPO Telesphore Placidus, Indus; 15 X 1939, 21 X 2003
105. TURCOTTE Jean-Claude, Kanadyjczyk; 26 VI 1936, 26 XI 1994
106. TURKSON Peter Kodwo Appiah, Ghańczyk; 11 X 1948; 21 X 2003
107. UROSA SAVINO Jorge Liberato, Wenezuelczyk; 28 VIII 1942, 24 III 2006
108. VALLINI Agostino, Włoch; 17 IV 1940, 25 III 2006
109. VELA CHIRIBOGA Raúl Eduardo, Ekwadorczyk; 1 I 1934, 20 XI 2010
110. VEGLIO Antonio Maria, Włoch, 3 II 1938; 18 II 2012
111. VERSALDI Giuseppe, Włoch; 30 VII 1943, 18 II 2012
112. VINGT-TROIS André, Francuz; 7 XI 1942; 24 XI 2007
113. WOELKI Rainer Maria, Niemiec; 18 VIII 1956, 18 II 2012
114. WUERL Donald William, Amerykanin; 12 XI 1940, 20 XI 2010
115. ZUBEIR WAKO Gabriel, Sudańczyk; 27 II 1941, 21 X 2003



SPOTKANIA KS. ANDRZEJA SOWIŃSKIEGO Z KARDYNAŁAMI ELEKTORAMI



**Z Kardynałem Crescenzio Sepe,
Arcybiskupem Metropolita
Neapolu, 9 września 2007 roku**



**Z Kardynałem Stanisławem Dziwiszem,
Arcybiskupem Metropolita Krakowa,
26 kwietnia 2012 roku**



**Z Kardynałem Tarcisio Bertone,
Kamerlingiem Świętego Kościoła
Rzymskiego, 15 czerwca 2007 roku**



**Z Kardynałem Jamsem Michaellem Harvey,
Archiprezbiterem Bazyliki św. Pawła
za Murami, 2 sierpnia 2005 roku**





MIERZESZYN OTACZA MODLITWĄ KARDYNAŁÓW



Kilkadziesiąt tysięcy osób z całego świata włączyło się już do międzynarodowej akcji modlitwnej „Adoptuj kardynała”, której celem jest modlitwa za uczestników konklawe, którzy wybiorą następcę Ojca Świętego Benedykta XVI.

Każdy może duchowo „zaadoptować” kardynała uczestniczącego w wyborze nowego Papieża. Można to uczynić poprzez uzupełnienie formularza na stronie internetowej adoptacardinal.org. Aby to zrobić, należy podać swoje imię oraz adres e-mail. Następnie organizatorzy „przydzielają” każdej osobie jednego z kardynałów, którego następnie należy otoczyć swoją modlitwą podczas konklawe. Organizatorzy akcji zachęcają każdego, komu bliska jest przyszłość Kościoła Świętego, by włączył się do akcji. Strona dostępna jest w języku angielskim i niemieckim.

„Zdajemy sobie sprawę, jak bardzo Bóg pragnie naszej modlitwy. To nasza odpowiedź na Jego miłosierdzie. Dlatego właśnie podjęliśmy tę inicjatywę” – wyjaśniają inspirację do rozpoczęcia kampanii jej organizatorzy. Przypominają wers z Ewangelii według św. Jana (14, 13) „A o cokolwiek prosić będziecie w imię Moje, to uczynię, aby Ojciec był otoczony chwałą w Synu”.

Ponadto organizatorzy akcji zaznaczają, że „w tych ważnych dniach nie tylko chcemy stanąć obok siebie, aby podziękować Panu Bogu za Papieża Benedykta XVI i nasz Kościół, ale także prosić Boga o danie nam pobożnego i świętego nowego Pasterza, który będzie mocny w wierze i nauczaniu”.

„Podobnie jak apostołowie wraz z Maryją w dzień Pięćdziesiątnicy chcemy prosić Ducha Świętego, aby oświecił naszych kardynałów, aby mogli otworzyć się na wolę Bożą, na Jego myśli, Jego czyny i mówili Jego słowami. Z całego serca mamy nadzieję, że Boży mądry i miłosierny plan będzie wprowadzony w życie przez Jego kardynałów” – napisano na stronie adoptacardinal.org.

Dzięki akcji wszyscy mają szansę otoczyć duchową opieką i modlitwą kardynałów, którzy będą jej najbardziej potrzebować w najbliższych dniach.

IZABELA KOZŁOWSKA

www.adoptacardinal.org

„JEGO ŚWIĄTOBLIWOŚĆ BENEDYKT XVI PAPIEŻ EMERYT”



„Jego Świątobliwość Benedykt XVI Papież emeryt” – taki tytuł przysługuje Ojcu Świętemu po ustąpieniu z urzędu. Benedykt XVI zachował też białą sutannę. Nie nosi już jednak pierścienia rybaka, lecz inny pierścień biskupi. Poinformował o tym watykański rzecznik, który przedstawił dziennikarzom wydarzenia tych dni. Ks. Federico Lombardi SJ zaznaczył, że Papieżowi zależy, aby koniec pontyfikatu oraz okres sede vacante były przeżywane w atmosferze modlitwy. Stąd nadzwyczajny apel kardynała sekretarza stanu do zakonów kontemplacyjnych.

W czwartek 28 lutego 2013 roku o godz. 11.00 Benedykt XVI spotkał się z kardynałami. O godz. 16.55 na dziedzińcu św. Damazego pożegnało go kierownictwo Sekretariatu Stanu. Przy helikopterze, który odwiózł Papieża do Castel Gandolfo, nastąpiło pożegnanie z dziekanem kolegium kardynalskiego kard. Angelo Sodano.

Ostatnim publicznym wystąpieniem Benedykta XVI było pożdrowienie mieszkańców Castel Gandolfo z balkonu letniej rezydencji. Widzialnym znakiem zakończenia pontyfikatu było też wycofanie warty honorowej Gwardii Szwajcarskiej spod Pałacu Apostolskiego.

Dziekan Kolegium Kardynalskiego poinformował, że list zwołujący kongregację generalną kardynałów wystosuje dopiero 1 marca. Biorąc pod uwagę, że jest to piątek, pierwszym najbardziej prawdopodobnym terminem obrad kardynałów jest poniedziałek 4 marca – powiedział ks. Lombardi. Kongregacje będą zasiadać w nowej auli synodalnej nad Aulą Pawła VI. Choć obrady będą tajne, sekretarz Kolegium Kardynalskiego będzie informował o podjętych decyzjach i poruszanych tematach. Purpuraci biorący udział w kongregacjach nie będą mieszkali w Domu św. Marty. Zostaną tam wpuszczeni najprawdopodobniej dopiero w przededniu konklawe.

Ks. Lombardi ujawnił również, że w papieskich apartamentach trwają intensywne przygotowania do przeprowadzki. Trzeba między innymi oddzielić dokumenty i zapiski prywatne od tych, które mają charakter oficjalny. W Watykanie Benedykt XVI zostawił też słynne czerwone buty. Watykański rzecznik dowiedział się nawet, że Papież z wielką ochotą zamienił je na wygodne buty brązowe, które otrzymał od meksykańskich szewców w czasie swej wizyty w León.

DZIĘKUJĘ WAM!

*ostatnia audiencja generalna papieża
Benedykta XVI w Watykanie:
27 lutego 2013 roku*

Czcigodni Współbracia w kapłaństwie!
Szanowni przedstawiciele władz!
Drodzy bracia i siostry!

Dziękuję z serca. To jest obraz Kościoła żywego. Dziękujemy Panu za wielki dar, jakim jest słońce w czasie zimy.

Dziękuję Wam, że przybyliście tak licznie na tę ostatnią audiencję ogólną mojego pontyfikatu.

Podobnie jak apostoł Paweł w usłyszanym przed chwilą tekście biblijnym, również ja czuję w sercu, że powinienem podziękować Bogu, który prowadzi Kościół i sprawia, że on rośnie, który sieje swoje Słowo i w ten sposób karmi wiarę swego Ludu. W tej chwili moje serce rozszerza się i pragnę objąć cały Kościół rozproszony po całym świecie. Dziękuję Bogu za „wieści”, jakie w tych latach posługi Piotrowej mogłem otrzymać odnośnie do wiary w Pana Jezusa Chrystusa i miłosierdzia, które krąży w ciele Kościoła i sprawia, że żyje on w miłości oraz nadziei, otwierającej nas i ukierunkowującej ku pełni życia, ku ojczyźnie w Niebie.

Czuję, że niosę wszystkich w modlitwie, w takiej terażniejszości, która jest czasem Boga, w której zbieram wszystkie spotkania, każdą podróż, wszystkie wizyty duszpasterskie. Wszystko i wszystkich gromadzę w modlitwie, aby powierzyć ich Panu: abyśmy w pełni poznali Jego wolę, w całej mądrości i duchowym zrozumieniu i abyśmy postępowali w sposób Jego godny, Jego miłości, wydając owoce wszelkich dobrych czynów (por. Kol 1, 9-10).

Jest we mnie w tej chwili wielkie zaufanie, bo wiem, każdy z nas wie, że Słowo Prawdy Ewangelii jest siłą Kościoła, jest jego życiem. Ewangelia oczyszcza i odnawia, przynosi owoce, gdziekolwiek wspólnota wierzących je słyszy i przyjmuje łaskę Bożą w prawdzie i żyje w miłości. To jest moja ufność, to jest moja radość.

Kiedy 19 kwietnia, niemal osiem lat temu, zgodziłem się przyjąć posługę Piotrową, silna była ta pewność, która mi zawsze towarzyszyła. W tym momencie, jak już wielokrotnie mówiłem, w moim sercu rozbrzmiewały następujące słowa: Panie, czego ode mnie żadasz? Na moje ramiona nakładasz wielki ciężar, ale jeśli tego ode mnie żadasz, na Twoje słowo zarzucę sieci, będąc pewnym, że Ty mnie będziesz prowadził. A Pan mnie naprawdę prowadził, był blisko mnie, każdego dnia mogłem odczuwać Jego obecność. Był to okres drogi Kościoła, naznaczony momentami radości i światła, ale też momentami niełatwymi. Czułem się jak Piotr i apostołowie w łodzi na Jeziorze Galilejskim: Pan dał nam wiele dni słonecznych i łagodnego wiatru, dni, kiedy połów

był obfity. Były też jednak czasy, kiedy wody były wzburzone, jak w całej historii Kościoła, ale zawsze wiedziałem, że w tej łodzi jest Pan i zawsze wiedziałem, że łódź Kościoła nie jest moja, nie jest nasza, lecz Jego. To On ją prowadzi, rzecz jasna także poprzez ludzi, których wybrał, bo tak zechciał. Taka była i jest pewność, której nic nie może przysłonić. Właśnie z tego powodu moje serce jest dziś wypełnione dziękczynieniem wobec Boga, gdyż sprawił, że nigdy nie brakowało całemu Kościołowi, a także i mnie Jego pociechy, Jego światła, Jego miłości.

Przeżywamy Rok Wiary, którego pragnąłem, właśnie po to, aby umocnił naszą wiarę w Boga w kontekście, który zdaje się stawiać Go coraz bardziej na drugim planie. Chciałbym zachęcić wszystkich do odnowienia mocnego zaufania w Panu, by powierzyć się jak dzieci w ramiona Boga, będąc pewnymi, że ramiona te zawsze nas wspierają i są tym, co pozwala nam kroczyć każdego dnia nawet w utrudzeniu. Chciałbym, aby każdy czuł się miłowanym przez tego Boga, który dał swego Syna za nas i ukazał nam swoją miłość bez granic. Chciałbym, aby każdy poczuł radość bycia chrześcijaninem. W pięknej modlitwie, którą należy odmawiać codziennie rano, mówimy: „Uwielbiam Cię, o mój Boże i kocham Cię z całego serca. Dziękuję Ci, żeś mnie stworzył, chrześcijaninem uczynił...”. Tak, jesteśmy szczęśliwi z powodu daru wiary. Jest to najcenniejsze dobro, którego nikt nie może nam zabrać! Dziękujemy za to Bogu każdego dnia, przez modlitwę i konsekwentne życie chrześcijańskie. Bóg nas miłuje, ale oczekuje, że także i my Go będziemy kochali!

W tej chwili pragnę jednak nie tylko podziękować Bogu. Papież nigdy nie jest sam, kierując łodzią Piotra, nawet jeśli jest to jego podstawowa odpowiedzialność. Ja nigdy nie czułem się sam w niesieniu radości i ciężaru posługi Piotrowej. Pan postawił u mego boku wiele osób, które z wielkodusznością i umiłowaniem Boga i Kościoła, pomagały mi i były mi bliskie. Nade wszystko Was, drodzy Bracia Kardynałowie: cenne dla mnie były Wasza mądrość, rady, Wasza przyjaźń. Moich współpracowników, począwszy od mojego Sekretarza Stanu, który towarzyszył mi wiernie w tych latach. Sekretariat Stanu i całą Kurię Rzymską, a także tych wszystkich, którzy w różnych dziedzinach wypełniają swoją posługę dla Stolicy Apostolskiej. Jest tak wiele twarzy, których nie widać, które pozostają w cieniu, ale właśnie w ciszy, w codziennym poświęceniu, w duchu wiary i pokory byli dla mnie pewnym i niezawodnym wsparciem. I wreszcie, Kościół Rzymu, moją diecezję, jak również cały Lud Boży. Podczas wizyt duszpasterskich, spotkań, audiencji, podróży zawsze dostrzegałem wielką cześć i głęboką miłość. Ale także i ja Was miłowałem wszystkich i każdego, bez różnicy, tą miłością duszpasterską, która jest sercem każdego pasterza, a nade wszystko Biskupa Rzymu, Następcy Apostoła Piotra. Każdego dnia każdego z Was obejmowałem swoją modlitwą jak ojciec.

Chciałbym, aby moje pozdrowienia i podziękowania dotarły też do wszystkich: serce papieża poszerza się na cały świat. Chciałbym wyrazić moją wdzięczność korpusowi dyplomatycznemu akredytowanemu przy Stolicy Apostolskiej, uobecniającemu wielką rodzinę narodów. Myślę też w tym miejscu o tych wszystkich, którzy pracują





na rzecz dobrej komunikacji i którym dziękuję za ich doniosłą służbę.

W tym miejscu chciałbym podziękować z całego serca także tym wszystkim, tak licznym na całym świecie, którzy w ostatnich tygodniach przysyłali mi wzruszające wyrazy bliskości, przyjaźni i modlitwy. Tak, papież nigdy nie jest sam, teraz ponownie tego doświadczam w sposób tak mocny, że porusza serce. Papież należy do wszystkich i tak wielu czuje się jemu bliskich. Prawda, że otrzymuję listy od wielkich tego świata – szefów państw, zwierzchników religijnych, przedstawicieli świata kultury i innych. Ale dostaję także mnóstwo listów od ludzi prostych, którzy piszą od serca i dają mi odczuć swoje uczucie rodzące się z bycia blisko Jezusa Chrystusa, w Kościele. Te osoby nie piszą do mnie, jak się pisze np. do księcia czy innej osobistości, której się nie zna. Piszą do mnie jak bracia i siostry bądź jak synowie i córki, z poczucia rodzinnej więzi, pełnej uczucia. Tu można namacalnie doświadczyć, czym jest Kościół. To nie jakaś organizacja czy stowarzyszenie o religijnych czy humanitarnych celach, ale żywe ciało, komunika braci i siostr w Ciele Jezusa Chrystusa, które jednoczy wszystkich. Doświadczyć Kościoła w taki sposób i móc niemal dotknąć mocy jego prawdy i miłości to wielka radość w czasie, w którym wielu mówi o jego schyłku.

W ciągu tych ostatnich miesięcy odczułem, że moje siły osłabły i nieustannie prosiłem Boga na modlitwie, aby oświecił mnie swoim światłem, żebym podjął najważniejszą decyzję, nie dla mego dobra, ale dla dobra Kościoła. Podjąłem ten krok z pełną świadomością jego wagi, a także nowatorstwa, ale z głębokim pokojem ducha. Umiłowanie Kościoła oznacza także odwagę, by podejmować trudne wybory, bolesne, mające zawsze na względzie dobro Kościoła, a nie samych siebie.

Tu pozwólcie mi powrócić jeszcze raz do 19 kwietnia 2005 roku. Ciężar decyzji wynikał z faktu, że od tej chwili byłem już oddany naprawdę na zawsze Panu. Na zawsze – kto podejmuje się posługi Piotrowej, nigdy nie będzie miał prywatności. Należy zawsze i całkowicie do wszystkich, do całego Kościoła. z jego życia, by tak rzec, znika całkowicie wymiar prywatny. Mogłem doświadczyć, i doświadczam tego właśnie teraz, że tylko ten, kto daje swe życie, otrzymuje je. Powiedziałem już, że wielu ludzi, którzy kochają Pana Boga, kochają również Następcę św. Piotra i są doń przywiązani. Papież ma rzeczywiście braci i siostry, synów i córki na całym świecie i czuje się bezpiecznie w ich wspólnocie, bo nie należy już do siebie samego, należy do wszystkich i wszyscy należą do niego.

„Zawsze” oznacza również „na zawsze” – nie można już powrócić do prywatności. Moja decyzja o rezygnacji z czynnego wypełniania posługi nie odwołuje tego. Nie powracam do życia prywatnego, do życia złożonego z podróży, spotkań, przyjęć, konferencji itd. Nie porzucam krzyża, lecz pozostaję

w nowy sposób przy ukrzyżowanym Panu. Nie sprawuję już dłuższej władzy nad Kościołem, lecz w posłudze modlitwy pozostaję, by tak rzec, w otoczeniu św. Piotra. Św. Benedykt, którego imię noszę jako Papież, będzie w tym dla mnie wielkim wzorem. On wskazał nam drogę życia, które czynne czy bierne należy całkowicie do dzieła Boga.

Dziękuję wszystkim i każdemu z osobna, także za poszanowanie i zrozumienie, z jakimi przyjęliście tę tak ważną decyzję. Będę Wam towarzyszył na drodze Kościoła przez modlitwę i refleksję, przez to poświęcenie Panu i Jego Oblubienicy, jakim starałem się żyć dotychczas każdego dnia i którym chcę żyć zawsze. Proszę Was, abyście o mnie pamiętali przed Bogiem, a przede wszystkim, abyście się modlili za kardynałów, którzy zostali powołani do tak ważnego zadania oraz za nowego Następcę Piotra: niech Pan mu towarzyszy światłem i mocą swego Ducha.

Przyzywajmy macierzyńskiego wstawiennictwa Maryi Panny, Matki Boga i Kościoła, aby towarzyszyła każdemu z nas i całej wspólnocie kościelnej. Jej się powierzamy z głęboką ufnością.

Drodzy przyjaciele!

Bóg kieruje Kościołem, zawsze go wspiera, a w szczególności w najtrudniejszych chwilach. Nigdy nie możemy stracić tej perspektywy wiary, która jest jedyną prawdziwą perspektywą drogi Kościoła i świata. W naszym sercu, w sercu każdego z Was niech będzie zawsze radosna pewność, że Pan jest obok, nigdy nas nie opuszcza, jest blisko nas i ogarnia nas swoją miłością.

Dziękuję!

papież BENEDYKT XVI

27 lutego 2013 roku

OSTATNIE SŁOWA PAPIEŻA BENEDYKTA XVI DO POLAKÓW

„Witam serdecznie wszystkich Polaków. Ostatnia audiencja generalna jest okazją, by podziękować Bogu za nasze wspólne spotkania. Dziękuję za waszą obecność tu w Rzymie w minionych latach, za wspólną modlitwę, za wszelkie dowody bliskości, sympatii i pamięci. Dziękuję Bogu za pielgrzymkę do Polski na początku mojego pontyfikatu i serdeczne przyjęcie jakiego doznałem. Mając wielkiego orędownika przed Bogiem, błogosławionego Jana Pawła II, *trwajcie mocni w wierze!* (por. 1 Kor 16, 13). Proszę was nadal o modlitwę w mojej intencji i w intencjach Kościoła. Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”.

27 lutego 2013 roku



POŻEGNANIE BENEDYKTA XVI Z KARDYNAŁAMI

Drodzy czcigodni bracia!

Z wielką radością witam was i każdego z was serdecznie pozdrawiam. Dziękuję kardynałowi Angelo Sodano, który jak zawsze potrafił stać się wyrazicielem uczuć całego Kolegium Kardynalskiego, Cor ad cor loquitur. Serdecznie dziękuję, eminencjo.

Chciałbym wam powiedzieć, odnosząc się do uczniów zmierzających do Emaus, że także dla mnie radością było podążanie wraz z wami w tych latach w świetle obecności Zmartwychwstałego Pana. Jak powiedziałem wczoraj, w obecności tysięcy wiernych, którzy wypełnili Plac św. Piotra, wasza bliskość, wasze rady, były dla mnie wielką pomocą w pełnieniu mej posługi. W ciągu tych ośmiu lat przeżyliśmy z wiarą piękne chwile promiennego światła na drodze Kościoła, a także czas, kiedy na niebie gromadziły się chmury. Staraliśmy się służyć Chrystusowi i Jego Kościołowi z głęboką i całkowitą miłością, która jest istotą naszej posługi. Dawaliśmy nadzieję, tę, którą obdarzał nas Chrystus, jedyną, która może oświecać drogę. Razem możemy dziękować Panu, który sprawił, że wzrastaliśmy w jedność, razem możemy modlić się do Niego, aby pomógł nam wzrastać w tej głębokiej jedności, tak aby Kolegium Kardynalskie było jak orkiestra, gdzie różnorodność, będąca wyrazem Kościoła powszechnego, dąży zawsze do wznioślejszej i zgodnej harmonii.

Chciałbym pozostawić wam prostą myśl, która jest mi bardzo bliska, myśl o Kościele, jego tajemnicy, który jest dla nas wszystkich, jeśli można tak powiedzieć, racją i pasją życia. Pozwolę sobie skorzystać z wyrażenia Romano Guardiniego napisanego właśnie w roku, w którym Ojcowie Soboru Watykańskiego II zatwierdzili Konstytucję „Lumen gentium”, ostatnim jego roku, z osobistą dedykacją także dla mnie. Z tego względu słowa te są mi szczególnie drogie. Guardini mówi: „Kościół nie jest instytucją wymyśloną i stworzoną przy stole, ale czymś żywym. Żyje on w ciągu dziejów, stając się, jak każda istota żywa, przekształcając się. Jednakże w swej naturze pozostaje taki sam. Jego sercem jest Chrystus”.

To było nasze doświadczenie, jak mi się wydaje, wczoraj na Placu św. Piotra. Dostrzeganie, że Kościół jest żywym ciałem, ożywianym przez Ducha Świętego, i naprawdę żyje mocą Boga. Jest on w świecie, ale nie ze świata. Jest Boga, Chrystusa, Ducha Świętego – widzieliśmy to wczoraj. Dlatego prawdziwe i wymowne jest inne słynne wyrażenie Guardiniego: „Kościół budzi się w duszach”. Kościół żyje, rośnie i budzi się w duszach, które - jak Maryja Panna - przyjmują Słowo Boże i poczynają go mocą Ducha Świętego. Ofiarowują Bogu własne ciało i właśnie w swoim ubóstwie i pokorze stają się zdolne do rodzenia Chrystusa w świecie. Za pośrednictwem Kościoła tajemnica Wcielenia pozostaje obecna na zawsze. Chrystus nadal kroczy przez wszystkie czasy i miejsca. Pozostanemy zjednoczeni, drodzy bracia, w tej tajemnicy, w modlitwie, zwłaszcza w codziennej Eucharystii i w ten sposób służmy Kościołowi i całej ludzkości. To jest nasza radość, której nikt nam nie może odebrać.

Zanim się z wami pożegnam osobiście, pragnę wam powiedzieć, że nadal będę blisko was w modlitwie, zwłaszcza w najbliższych dniach, abyście byli w pełni posłuszni działaniu Ducha Świętego, wybierając nowego papieża. Niech Pan wam ukaże tego, którego On chciał. I pośród was, w gronie Kolegium Kardynalskiego jest także nowy papież, któremu już dzisiaj przyrzekam swoją bezwarunkową cześć i posłuszeństwo. Za to wszystko z miłością i wdzięcznością, z serca udzielam wam błogosławieństwa apostołskiego.

papież BENEDYKT XVI

28 lutego 2013 roku

OSTATNIE PRZEMÓWIENIE I BŁOGOSŁAWIEŃSTWO PAPIEŻA BENEDYKTA XVI W CASTEL GANDOLFO



Drodzy przyjaciele jestem szczęśliwy, że jestem z wami, otoczony pięknem stworzenia i waszą sympatią, która sprawia mi wielką przyjemność. Dziękuję za waszą przyjaźń, za waszą miłość.

Wiecie, że ten dzień różni się od poprzednich. Do godziny 20.00 jestem papieżem Kościoła powszechnego, a później już nie. Będą po prostu pielgrzymem, który rozpoczyna ostatni etap swojej pielgrzymki na tej ziemi. Chciałbym jednak jeszcze z moim sercem, miłością, modlitwą, z moją refleksją, ze wszystkimi moimi siłami wewnętrznymi pracować dla dobra wspólnego, dobra Kościoła i ludzkości. Czuje, że jestem bardzo wspierany waszą sympatią. Idźmy razem z Panem, dla dobra Kościoła i świata. Dziękuję. Teraz z całego serca udzielam wam mojego błogosławieństwa. Dziękuję, dobrej nocy wszystkim.

papież BENEDYKT XVI

28 lutego 2013 roku

JAN PAWEŁ III

Przed nami konklawe. Stawiamy sobie pytania. Sporo pytań. Czy w roku 2013 będzie wśród nas Jan Paweł III? Czy nowy papież jeszcze w tym roku ogłosi Sobór Watykański III? Czy dokona kanonizacji bł. Jana Pawła II? Czy dokona beatyfikacji Pawła VI? I jeszcze wiele pytań...

Ale pytania mogą być! Jednak na pierwszym miejscu modlitwa! Modlitwa do Ducha Świętego o dobry wybór nowego papieża. Każdy z nas stanowi część Kościoła a jednocześnie każdy z nas jest tak samo odpowiedzialny za Kościół. Proszę o tym pamiętać!

Marzec 2013 roku przejdzie do historii Kościoła, jako miesiąc wyboru nowego papieża, tak oczekiwanego. Jego wybór będzie dla nas ogromnym zaskoczeniem, ale też wielką radością. Habemus Papam! Mamy Papieża! To nasz Papież! To nasz Pasterz w drodze do Domu Ojca. Oddajmy nowemu Ojcu Świętemu swoje zaufanie i dar modlitwy. Oto nadchodzi wiosna, Wiosna Kościoła!

ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI



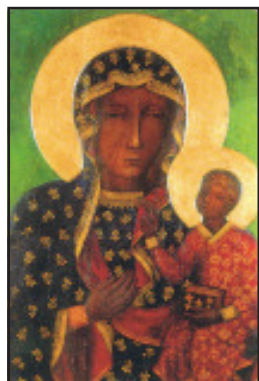
PRZED WYBOREM NOWEGO PAPIEŻA

W czwartek, 28 lutego 2013 roku o godz. 20.00 Ojciec Święty Benedykt XVI zakończył swój blisko ośmioletni pontyfikat. Dziś, kilka dni po abdykacji Papieża patrzymy już z niewielkiej perspektywy na jego posługę. Jako katolicy wyrażamy Bogu wdzięczność za dar tego pasterza. Nadal pozostanie on w naszych modlitwach i sercu!

Abdykacja papieża, to jednocześnie rozpoczęcie „Sede vacante” w Kościele. Nie ma urzędującego papieża, myślimy o konklawe, zastanawiamy się który z kardynałów zostanie następcą Benedykta XVI. To już wybór czcigodnych Księża Kardynałów pod natchnieniem Ducha Świętego. „Sede vacante” to czas gorliwej modlitwy w intencji Kościoła, o dobry wybór Namiestnika Chrystusowego. Cicha, prywatna modlitwa każdego z nas, ale także to wspólnotowe, publiczne wołanie Ludu Bożego o nowego, duchowego przewodnika. Przeszło stu kardynałów, kilku konkretnych kandydatów na Urząd Piotrowy, ale tylko jeden z nich, w tym miesiącu opuści Kaplicę Sykstyńską w białej sutannie. Dla wszystkich katolików jest to ogromne przeżycie, a co dopiero dla nowego papieża. Od dnia wyboru aż do zakończenia pontyfikatu jego imię będzie wymieniane podczas każdej Mszy świętej na całym świecie. To on stanie się Następcą św. Piotra... bł. Jana XXIII, Sługi Bożego Pawła VI, Sługi Bożego Jana Pawła I, bł. Jana Pawła II i Benedykta XVI.

„Sede vacante” Stolicy Apostolskiej rozpoczęło się wieczorem ostatniego dnia lutego 2013 roku. W tym momencie władzę w Stolicy Apostolskiej i w całym Kościele katolickim przejęło Kolegium kardynalskie z dziekanem Ks. Kardynałem Angelo Sodano. Z kolei w Watykanie administrację przejął Ks. Kardynał Kamerling Tarcisio Bertone. Na pierwszej stronie naszej gazety zamieściliśmy herb kardynała kamerlinga. Podczas „Sede vacante” Stolica Apostolska posługuje się tym właśnie herbem. Za tarczą herbową znajdują się dwa skrzyżowane klucze i rozpostarty parasol. Klucze to ewangeliczny symbol władzy danej św. Piotrowi przez Jezusa Chrystusa. Parasol to tzw. „umbraculum”, rodzaj uroczystego baldachimu, który był rozkładany nad kardynałami elektorami i po dokonaniu wyborze składany u wszystkich, za wyjątkiem wybranego (nowego papieża). Oczywiście, „Sede vacante” trwa do wyboru nowego papieża przez konklawe. Kolegium kardynałów, w tym czasie nie posiada żadnej władzy wykonawczej i ustawodawczej, ma natomiast prawo wyboru nowego papieża, prawo interpretacji prawa w zakresie wyboru nowego papieża oraz prawo kolegialnego podejmowania decyzji w najważniejszych sprawach Kościoła.

W niniejszej gazecie zamieściliśmy alfabetyczną listę wszystkich kardynałów elektorów, a także ośmiu „mierzeszyńskich papabili”. To bardzo subiektywne, „zmniejszenie” owej listy 115 kardynałów do grona „moich wybranych”. Przy każdym „papabile” zamieściliśmy jego fotkę, herb kardynalski i bardzo krótkie „curriculum vitae”. W gazecie „pochwalilem się” także moimi osobistymi spotkaniami z czterema kardynałami elektorami w ostatnich latach. Te spotkania były dla mnie wielkim przeżyciem. Bardzo zachęcam do „adopcji kardynała”. To nasza modlitwa za jednego wybranego kardynała. Szczegóły opisane są w jednym z artykułów. Gazeta przedstawia również ostatnie papieskie wypowiedzi Benedykta XVI z końca lutego 2013 roku.



„Mierzeszyn, 18 lutego 2013 roku ... Wszyscy jesteście jeszcze pod wrażeniem dymisji Ojca Świętego Benedykta XVI. Ten Papież pozostanie w naszej pamięci i sercu. Opatrzność Boża jest z nami! W marcowych dniach 2013 roku Duch Święty wskaże nowego Następcę św. Piotra i Biskupa Rzymu. Ta sprawa jest bardzo ważną intencją modlitewną Uczniów Chrystusa na całym świecie. Tę modlitwę podejmuje także bardzo mała, wiejska parafia w Polsce, w pobliżu Gdańska: Mierzeszyn. W imieniu własnym i Parafian Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie ... ks. Andrzej Sowiński”.

ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI

ARCYBISKUP Z GDAŃSKA PRZYMORZA



W święto katedry św. Piotra Apostoła, 22 lutego 2013 roku, Ojciec Święty Benedykt XVI mianował ks. prałata MIROSŁAWA ADAMCZYKA, dotychczasowego radcę nuncjatury w Wenezueli nuncjuszem apostolskim w Liberii. Jednocześnie papież wyniósł go do godności arcybiskupa tytularnego Otriculum. To już siódmy Polak będący obecnie nuncjuszem apostolskim.

Ks. arcybiskup Mirosław Adamczyk urodził się 16 lipca 1962 roku w Gdańsku. Pochodzi z Parafii NMP Królowej Różańca Świętego w Gdańsku Przymorzu. Jest absolwentem Liceum Morskiego w Gdyni. W roku 1981 wstąpił do Biskupiego Seminarium Duchownego w Gdańsku Oliwie. Świecenia kapłańskie otrzymał 16 maja 1987 roku z rąk ówczesnego Biskupa Gdańskiego Tadeusza Gocłowskiego. Przez dwa lata był wikariuszem Parafii św. Ignacego Loyoli w Gdańsku Starych Szkotach. W 1989 roku rozpoczął przygotowanie do służby dyplomatycznej na Papieskiej Akademii Kościelnej w Rzymie. Uzyskał doktorat z prawa kanonicznego.

Dnia 1 lipca 1993 roku rozpoczął służbę w dyplomacji watykańskiej. Pracował w następujących nuncjaturach apostolskich: na Madagaskarze (1993-1997), w Indiach (1997-1999), na Węgrzech (1999-2002), w Belgii i Luksemburgu (2002-2005). W latach 2005-2008 był radcą nuncjatury w RPA. W 2008 roku został radcą nuncjatury apostolskiej w Wenezueli. Obok języka polskiego, biegle posługuje się następującymi językami: włoskim, angielskim, francuskim i hiszpańskim. Świecenia biskupie nowego nuncjusza odbędą się prawdopodobnie w kwietniu br. w Gdańsku.

Ks. Arcybiskupowi i mojemu koledze z rodzinnej parafii życzę wielu łask Bożych!

ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI





***Ty, który wszystko przenikasz – wskaż!
On wskaże ...***

bl. JAN PAWEŁ II „Tryptyk Rzymski” – fragment

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL34833500030303243720000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszcze Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzemińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. fax: (0048) 58 682 81 78,
e-mail: mierzeszyn@diecezja.gda.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.